

РЕШЕНИЕ

№ 764

гр. София, 11.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 03.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10382** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 9б, във вр. чл. 4, ал. 3 и ал. 5 ЗМДТ, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на С. С. Ш., ЕГН [ЕГН] срещу Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 7216-21781-1/20.05.2021 г. издаден от К. В. Й. - старши инспектор в Дирекция Общински приходи, отдел Общински приходи - О., мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция Общински приходи при Столична Община, с който са установени задължения за данък върху притежаваните недвижими имоти и такса за битови отпадъци в размер на 407,59 лева и лихва за просрочие, изчислена към 20.05.2021 г. в размер на 113,17 лева. В жалбата, от съда се иска да отмени на посочения акт, като незаконосъобразен.

По време на проведените по делото открити съдебни заседания, оспорващият не се явява. Представява се от своята дъщеря – А. Ш., която деподира писмено становище, с което моли за отмяна на обжалвания Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК като незаконосъобразен и необоснован, издаден при неправилно прилагане на материалния закон и пи допуснати съществени процесуални нарушения. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция Общински приходи при Столична Община не се явява. Представява се от юрк. Е. С., който моли да бъде отхвърлена подадената жалба процесния акт да бъде потвърден. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, Първо отделение, 21 състав, след като взе предвид и

обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

С. С. Ш., ЕГН [ЕГН] е подала Декларация по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти, вх. № 190652/22.04.1998 г. Деклариран е недвижим имот, придобит чрез покупка, находящ се в [населено място], [улица], ет.2, който включва сграда и земя и представлява къща на два етажа.

След смъртта на Б. А. Ш. – съпруг на жалбоподателя, С. С. Ш. подава Декларация по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти, вх. № [ЕГН]/25.09.2012 г. Като основание за подаването ѝ е посочено „наследство и прекратяване на съпругеска имуществена общност“. Декларация вх. № [ЕГН]/25.09.2012 г. е заведена към партида 7216Н6461.

Съгласно Нотариален акт № 23, том V, дело № 701/977 г., изд. от I Нотариус при СРС и подадената от С. С. Ш., ЕГН [ЕГН] декларация по чл. 14, ал.6 от ЗМДТ, вх.№ [ЕГН]/25.09.2012 г. при Столична община, целият имот, придобит в режим на съпругеска имуществена общност от жалбоподателя и съпругът ѝ Б. А. Ш., починал на 05.04.2012 г., представлява апартамент от къща, находящ се на [улица], ет.2, със застроена площ от 60,57 кв. м., заедно с тавана над етажа и припадащи се 4/6 идеална част от общите части на сградата и 4/24 идеална част от дворното място, цялото с площ от 452 кв. м.

С декларация, вх. № 190652/22.04.1998 г., С. С. Ш., ЕГН [ЕГН] е декларира, че тя и съпругът ѝ са собственици, всеки от тях на 1/2 идеална част от описания по-горе имот. Приложила е нотариален акт № 23, том V, дело № 701/977, изд. от I Нотариус при СРС - стр. 8 от декларацията. В таблица 3 е посочила РЗП на мазе от 30 кв.м. и таван от 60.57 кв.м., които са цялата РЗП на мазето и тавана, а не 30% от нея. Декларира, че мазето не е надземен етаж по смисъла на § 5, т.4, във вр. т. 18 от ДР на ЗУТ - стр. 5 от декларацията.

С Декларация, вх.№ [ЕГН]/25.09.2012 г., С. С. Ш., ЕГН [ЕГН] е декларира, че след смъртта на съпруга си, починал на 05.04.2012 г., е собственик на 4/6 идеални части от имота. Приложила е цитирания по-горе нотариален акт за собственост върху имота, както и удостоверение за наследници на съпруга си, видно от описаните приложения в декларацията.

На основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК във връзка с чл. 10, ал. 1 и чл. 62 от ЗМДТ с оспорения в настоящото производство АУЗД № 7216-21781-1/20.05.2021 г. издаден от К. В. Й. - старши инспектор в Дирекция Общински приходи, отдел Общински приходи - О., е установен размерът на задълженията за данък върху притежаваните недвижими имоти и такса за битови отпадъци в размер на 407,59 лева и лихва за просрочие, изчислена към 20.05.2021 г. в размер на 113,17 лева.

В законоустановения 14 дневен срок по чл. 107, ал. 4 от ДОПК, С. С. Ш., ЕГН [ЕГН] е оспорила АУЗД № 7216-21781-1/20.05.2021 г., пред директора на дирекция "Общински приходи" при Столична община, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция Общински приходи при Столична Община,

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, такива които са представени от ответника, с които се установява предоставяне на услуги по сметосъбиране, сметоизвозване, депониране на отпадъците и поддържане чистотата на териториите по отношение на процесния имот, както и доказателства изискани в хода на съдебното производство по искане на жалбоподателката.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна

следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК във вр. чл. 144 ДОПК, от надлежна страна и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, при наличие на правен интерес от оспорването, в законоустановения срок по чл. 156, ал. 5 от ДОПК, при спазване разпоредбата на чл. 156, ал. 2 от ДОПК, приложима на основание чл. 144 от ДОПК, относно обжалването на АУЗД по административен ред, като абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на обжалването на акта по съдебен ред.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният АУЗД по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 7216-21781-1/20.05.2021 г. е издаден от компетентен орган, с установена по делото компетентност, съгласно т. 4 на Заповед № САО20-РД-09-1362/14.02.2020 г. на кмета на СО, с която са оправомощени като органи по приходите лицата, заемащи длъжността старши инспектор по приходите, каквато заема издателят на АУЗД. От представеното по делото допълнително споразумение към трудов договор е видно, че К. В. Й. е старши инспектор в отдел Общински приходи „О.“ Дирекция Общински приходи, направление „Финанси и здравеопазване“. В т. 5.1. от длъжностната характеристика на длъжността инспектор в отдел "Общински приходи" към Дирекция "Общински приходи" при СО като пряко задължение е посочено определянето на задължения по приетите данъчни декларации. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Според алинея трета на същата правна норма, в производствата по чл. 4, ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а съгласно ал. 4, служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

Според чл. 4, ал. 5 ЗМДТ кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите. Във връзка с препращането в чл. 4, ал. 1 ЗМДТ към реда за установяване на задълженията за местни данъци и реда за обжалване на актовете за установяването им към този, регламентиран в ДОПК, изискването на чл. 107, ал. 4 ДОПК вр. чл. 144, ал. 1 ДОПК за задължително обжалване на акта пред ръководителя на звеното за местни приходи в общината като предпоставка за допустимост на съдебното му обжалване е спазен.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. В тези производства служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите (чл. 4, ал. 3 от ЗМДТ), а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община упражнява правомощията на териториален директор на Националната агенция за приходите / ал. 5 на чл. 4 от с. з./.

Оспореният АУЗД е издаден в необходимата писмена форма. Според чл. 107, ал. 3 от ДОПК АУЗД се издава по искане на задълженото лице или служебно в три хипотези - при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103; когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия;

въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия.

В случая производството по чл. 107, ал. 3 ДОПК е образувано по негова инициатива на административният орган, т. е. АУЗД се издава служебно. Той обаче не е обосновал в коя от хипотезите на чл. 107, ал. 3 ДОПК се издава акта, съответно съдът е възпрепятстван да извърши проверка дали тази хипотеза е налице. Органът по приходите е посочил, че предпоставка за образуване на производството е „по персонални партиди съгласно подадени декларации, собствени данни, данни получени от трети лица и организации“, което не може да бъде основание за служебно издаване на АУЗД. Според съда, от изложените в акта обстоятелства, касаещи допустимостта на административното производство, не може да се направи извод, че е изпълнена някоя от предпоставките, при които АУЗД се издава служебно. Паралело с това не е обсъдена подадената от жалбоподателката декларация по чл. 14, ал.6 от ЗМДТ, вх.№ [ЕГН]/25.09.2012 г. след смъртта на съпруга ѝ.

Основателни са и оплакванията, че не става ясно какви точно са фактическите основания за издаване на акта, съответно какви са правните съображения за издаване на акта. Липсват мотиви по съществуването на правния спор и във връзка с наведените от задълженото лице доводи и възражения.

Неправилно в РЗП на имота в [населено място], [улица], ет.2, за който е определена данъчна стойност за изчисляване на данък върху недвижимия имот и ТБО е включено мазе с РЗП 30.29 кв.м. и таван с РЗП 60.57 кв.м. Съгласно нотариален акт № 23, том V, дело № 701/977 г., изд. от I нотариус при СРС, имотът е придобит чрез покупко - продажба от Б. А. Ш. - съпруг, в режим на съпругеска имуществена общност и представлява: Апартамент от къща, находяща се на [улица], 2-ри етаж, състояща се от две стаи, кухня, клозет, входно антре, застроена на 60.57 кв.м., заедно с тавана над етаж и припадащи се 54 идеална част от общите части на сградата и 1/4 идеална част от дворното място, цялото от 452 кв.м., т.е. мазе не е упоменато в нотариалния акт.

Съгласно чл. 4, във вр. с чл.5, ал. 8 и чл.11, ал.2 от Приложение 2 към ЗМДТ, данъчната оценка на сгради или на части от сгради се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти и площта по посочена формула, като стойността на идеалните части от общите части на сградата е включена към данъчната базисна стойност на имота. Извън случаите, когато мазето е обща част, служещо за общо ползване на всички етажни собственици, според нормата на чл. 11 от Приложение 2 към ЗМДТ, при извършване на данъчна оценка на имот, площта на мазетата или таваните се определя, като тридесет на сто от тяхната РЗП, когато са прилежащи към жилищни обекти или шестдесет на сто от тяхната РЗП, когато са прилежащи към нежилищни обекти и се добавя към РЗП на основния обект. Така се формира РЗП на имота, която подлежи на данъчна оценка.

С декларация, вх. № 190652/22.04.1998 г., С. С. Ш., ЕГН [ЕГН] е декларирала, че тя и съпругът ѝ са собственици, всеки от тях на 1/2 идеална част от описания по-горе имот. Приложила е нотариален акт № 23, том V, дело № 701/977, изд. от I Нотариус при СРС - стр. 8 от декларацията. В таблица 3 е посочила РЗП на мазе от 30 кв.м. и таван от 60.57 кв.м., които са цялата РЗП на мазето и тавана, а не 30% от нея. Декларирала е, че мазето не е надземен етаж по смисъла на §5, т.4, във вр. т. 18 от ДР на ЗУТ - стр. 5 от декларацията.

С Декларация, вх.№ [ЕГН]/25.09.2012 г., С. С. Ш., ЕГН [ЕГН] е декларирала, че след

смъртта на съпруга си, починал на 05.04.2012 г., е собственик на 4/6 идеални части от имота. Приложила е цитирания по-горе нотариален акт за собственост върху имота, както и удостоверение за наследници на съпруга си, видно от описаните приложения в декларацията. Декларация с вх.№ [ЕГН]/25.09.2012 г. не е обработена от общинската администрация, тъй като страница 6, която се попълва служебно не е попълнена и подписана от длъжностно лице. Същевременно с тази декларация, видно от стр.1, за пръв път е определен партидният номер на имота 7216Н6461, който е цитиран в оспорения акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК.

С оспорения АУЗ по чл.107, ал.3 от ДОПК, данъчната оценка, върху която е определен данък, е за обект - жилище, с РЗП от 151,43 кв.м., в това число РЗП на жилище 60,57 кв.м., РЗП на мазе 30,29 кв.м. и РЗП на таван 60,57 кв.м. Следователно РЗП на обекта, респ. данъчната оценка и от там данъците и ТБО, са определени при неспазване разпоредбите на чл. 4, във вр. с чл.5, ал. 8 и чл.11, ал.2 от Приложение 2 към ЗМДТ.

При това положение Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 7216-21781-1/20.05.2021 г. издаден от К. В. Й. - старши инспектор в Дирекция Общински приходи, отдел Общински приходи - О., мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция Общински приходи при Столична Община, с който са установени задължения за данък върху притежаваните недвижими имоти и такса за битови отпадъци в размер на 407,59 лева и лихва за просрочие, изчислена към 20.05.2021 г. в размер на 113,17 лева, следва да бъде отменен като незаконосъобразен и необостван, издаден при неправилно прилагане на материалния закон и съществени процесуални нарушения.

С оглед изхода на спора не се дължат разноски на ответника. Жалбоподателят не е претендирал такива.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, I отделение, 21 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. С. Ш., ЕГН [ЕГН] Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 7216-21781-1/20.05.2021 г. издаден от К. В. Й. - старши инспектор в Дирекция Общински приходи, отдел Общински приходи - О., мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция Общински приходи при Столична Община, с който са установени задължения за данък върху притежаваните недвижими имоти и такса за битови отпадъци в размер на 407,59 лева и лихва за просрочие, изчислена към 20.05.2021 г. в размер на 113,17 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: